

Gewen u toch aan Hem

“... opdat zij, die leven, niet meer voor zichzelf zouden leven, maar voor Hem, die voor hen gestorven is en opgewekt” (2 Cor. 5:15)

Elifaz zei tegen Job: “Gewen u toch aan Hem,” (Job 22:21) maar uit zijn rede blijkt dat hij God evenmin persoonlijk kende, als Job. Uiteindelijk wordt Job overweldigd door Gods majesteit en zegt hij: “Slechts van horen zeggen had ik van U vernomen, maar nu heeft mijn oog U aanschouwd” (Job 42:5). Wat is dat eigenlijk, God kennen, God aanschouwen?

Tozer versus contemplatief gebed

A.W. Tozer zegt in zijn boek “The Pursuit of God” dat de grote geestelijke armoede van deze tijd te wijten is aan een onvoldoende persoonlijk kennen van God. Daarmee bedoelt hij niet de onder christenen steeds populairder wordende vorm van spiritualiteit waarvoor broeder Arie Geelhoed terecht waarschuwt op zijn website. Misschien slaat onze broeder Arie hier en daar een beetje door, maar zijn zorg is absoluut op zijn plaats. Tozer houdt van de oude mystici en citeert hen regelmatig. Geelhoed blijft er liever ver vandaan, omdat hij een verband ziet tussen de oude mystiek en het moderne “geestelijk ervaren” door middel van contemplatief gebed en bepaalde oefeningen. Wat is het verschil tussen een gezond beoefenen van gemeenschap met God en het zogenaamde contemplatief bidden?

Verzoening

Allereerst moeten we ons voortdurend realiseren dat gemeenschap met God gebaseerd is op Zijn Verzoening, door Zijn grote genade in het verzoenend offer van Zijn geliefde Zoon, de Here Jezus Christus. Elk spoorje religiositeit in mij wordt volkomen ontmaskerd, veroordeeld

en vernietigd aan het Kruis van de Here Jezus. De natuur van de gevallen mens zoekt God niet, maar alleen zichzelf. Toen ik een jaar of zeventien was begon ik me dat te realiseren en ik begon een afkeer te krijgen van mijn egoïsme. Hoe kon ik daar ooit van afkomen? Die vraag dreef mij uit naar God, maar het was niet zo dat ik God zocht. En ook nu is het belangrijk te weten dat alles gebaseerd is op Zijn Verzoening. Als ik tijd apart zet om met de Heer alleen te zijn, moet mijn hart altijd vervuld zijn met de Verzoening van de Heer, altijd dankbaarheid, aanbidding en verwondering.

Gods welbehagen

Ten tweede moeten we doordrongen zijn van wat er in Gods hart leeft, namelijk dat Hij volledig gericht is op Zijn Zoon, Jezus Christus. In Hem is al Zijn welbehagen. Dus ook in het beoefenen van de gemeenschap met God staat de Here Jezus centraal. Alles draait om de Here Jezus. Ook dat is een facet van de Verzoening. De Verzoening betekent niet alleen dat mijn schuld is weggedaan, maar ook dat ik ben teruggebracht in Gods eeuwige voornemen in Christus, zoals Paulus dat beschrijft in de Efezebrief. Dat houdt in dat alles in mijn leven in het teken komt te staan van de vervulling van Gods voornemen in Christus, alles wat mij overkomt, al mijn omstandigheden. Verzoening brengt dus ook een verzoening in mijn eigen hart met zich mee, een berusting, een volledige acceptatie van Gods tuchtigende hand in mijn leven, van de manier waarop Hij mij vormt naar het beeld van Zijn Zoon, van het lijden dat Hij toestaat. Mijn gemeenschap met en het kennen van God is maar zeer beperkt als ik niet volledig onder Gods heerschappij en soevereiniteit buig. Verzoening betekent dus ook dat ik in mijn hart tegen de Heer zeg: “Vader, zoals het nu is, is het volkomen goed.” Soms kost dat tijd en strijd, om tot dat punt te komen. Het houdt overgave in, zoals David zegt in Psalm 131:2: “Immers heb ik mijn ziel tot rust en stilte gebracht.”

H.d.J.